

เรียนสมาชิกผู้ติดตามทุกท่าน

เป็นบทความที่ดีมากครับ ยาวแต่ดี ผมจึงนำมาแบ่ง ออกเป็น 3 ตอน

สมควรเรียนรู้กับเรื่องจริงที่ทราบจากเจ้าตัวโดยตรง ผู้ใหญ่ที่เป็นตัวอย่างของคนดีของประเทศไทย
ผมโตทันท่านจึงสามารถติดตามเห็นการกระทำที่เสียสละให้กับประเทศชาติอย่างแท้จริงของท่าน สมควรเป็นตัวอย่างของผู้นำประเทศ
สิ่งที่ท่านพูดล้วนเป็นสิ่งที่คนทุกรุ่นควรนำมาคิดและปรับเปลี่ยนความคิดของแต่ละท่าน ครับ

ขอขอบคุณผู้มีส่วนร่วมในการทำให้พวกเราได้รับรู้สิ่งดีๆที่มีค่าอย่างยิ่ง

ต้องให้เครดิตกับทีมผู้จัดทำครับ

Credits

The Host นครินทร์ วนกิจไพบูลย์

The Guest อำนันท์ บันยารชุน

Show Creator นครินทร์ วนกิจไพบูลย์

Show Producers เชษฐพงศ์ ชูประดิษฐ์, ปวีศา ตั้งตุลานนท์

Episode Editor เชษฐพงศ์ ชูประดิษฐ์

Sound Designer & Engineer กฤตพล จียะเกียรติ

Marketing & Coordinator อภิสิตี ธรรมชาติกรมย์โชค

Art Director อนงค์นาฏ วิวัฒนานนท์

Photographer พีรพัฒน์ วัฒนศิริรัตน์

Proofreader พรนภัส ชำนาญคำ

Webmaster รพีพรรณ เกตุสมพงษ์

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

16 มิถุนายน 2562

อำนาจที่มองอนาคตประเทศไทย ประชาธิปไตย และการปะทะกันของคนต่างรุ่น

ผลการเลือกตั้งที่ผ่านมาสะท้อนความคิดเห็นที่แตกต่าง 2 ขั้ว คือคนรุ่นเก่ากับคนรุ่นใหม่ คุณอำนันท์ก็เคยพูดกับผมว่า คนรุ่นใหม่มีความตั้งใจดี แต่ว่าใจร้อน ในขณะที่คนรุ่นเก่าไม่ค่อยยอมเปลี่ยนแปลงอะไร สถานการณ์ตอนนี้เป็นอย่างที่เขาพูดหรือเปล่า ที่มีขั้วเก่ากับขั้วใหม่

มันเป็นเรื่องของความแตกต่างทางความคิดระหว่างคนรุ่นเก่ากับคนรุ่นใหม่ มันไม่ใช่เรื่องชาย-ขวา ไม่ใช่เรื่องอนุรักษ์นิยมกับก้าวหน้า ที่ผ่านมา 20-30 ปี หลังจากที่มีโลกาภิวัตน์ พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าทฤษฎีต่างๆ ที่เราเล่าเรียนมา ไม่ว่าจะเป็นทฤษฎีทางด้านเศรษฐศาสตร์หรือรัฐศาสตร์ ไม่แน่นอนไป คุณจำได้ไหม เศรษฐศาสตร์สมัยก่อนบอกทุกๆ สังคมต้องสร้างความมั่งคั่ง สร้างเค้กให้ใหญ่ และเมื่อเค้กใหญ่แล้วทุกคนก็จะได้รับผลประโยชน์จากเค้กนั้น แต่หลังจากโลกาภิวัตน์นั้น พิสูจน์เลยว่ายิ่งเค้กยิ่งใหญ่ ผลประโยชน์ไปตกอยู่กับคนร่ำรวย คนมีอำนาจ คนมีตำแหน่งทั้งหมด ข้างล่างยังเฉยอยู่ อย่างอเมริกา รายได้ที่แท้จริงที่เขาเรียก Real income มันไม่ค่อยเพิ่มเลย

ฉะนั้นมันเป็นทุกประเทศ คนก็เริ่มผิดหวังในเรื่องนโยบายที่ส่งเสริมความมั่งคั่ง ซึ่งผลประโยชน์ส่วนใหญ่มันจะไปตกกับคนรวย คนมีอำนาจ

และคนก็จะเห็นสภาพการณ์ของระบบการปกครอง ระบบการบริหาร ทุกคนก็บอกประชาธิปไตยเป็นระบอบการปกครองที่ดีที่สุด ต้องคำนึงถึงเรื่องนั้น มีแต่เรื่องสิทธิเยอะ โดยเฉพาะสิทธิของปัจเจกบุคคลอะไรต่างๆ ซึ่งต่างกับทางด้านเอเชีย ซึ่งหนักไปทางสิทธิของคนกลุ่มใหญ่ เป็น collective

คนส่วนใหญ่ในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นคนอเมริกา คนยุโรป คนอังกฤษ ทุกแห่งก็มีความเบื่อนายต้อระบอบปัจจุบัน คนระบอบประชาธิปไตยก็เบื่อประชาธิปไตย คนในประเทศคอมมิวนิสต์เองก็เบื่อกระบอบคอมมิวนิสต์ ความเบื่อนายหมายถึงว่า เขาเห็นว่ารัฐบาลเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นประชาธิปไตยหรือระบอบคอมมิวนิสต์ ก็ไม่สามารถตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของคนชั้นล่างได้ อย่างในเมืองไทย คุณอาจจะพูดเรื่อง 4.0 เรื่องรถไฟทางคู่ รถไฟความเร็วสูง มันไม่ได้ช่วยอะไรปากท้องเขาอะ เพราะมันมีค่าพึ่งเพามาตั้งแต่โบราณแล้วว่า ประชาธิปไตยกินได้ไหม สมัยผมทำรัฐธรรมนูญเนี่ย เรามีประชาพิจารณ์ (Public hearing) ไปถาม ราษฎรถามเหมือนกันเลยว่า รัฐธรรมนูญนี้เขียนแล้วกินได้ไหม ฝรั่งเศสพูดเหมือนกันว่า ถ้าเกิดคุณเอาระบอบประชาธิปไตยไปยึดเย็ดให้กับคนจนซึ่งต้องยังหิวอยู่ มันไม่มีผล

คนรุ่นใหม่เบื่อของเก่าๆ บางอย่างก็เบื่อในทางที่ถูกต้อง บางอย่างก็เบื่อโดยไม่มีเหตุผล แต่ความเบื่อนายมันมีทั่วโลกแล้ว มันจะผิดจะถูก ทุกรัฐบาลต้องระวัง เพราะความเบื่อนายอันนี้ หรือความผิดหวังที่เขารู้สึกว่าเขาถูกทอดทิ้ง เขาถูกลืมนี่ ไม่มีใครสนใจเขา มันจะเกิดปัญหาทางสังคม จะเกิดปะทะทางการเมืองได้

เพราะฉะนั้นคนรุ่นผมที่เป็นผู้ใหญ่ ถ้าเกิดไม่เริ่มคุยกับรุ่นอายุน้อยกว่า ไม่ต้องบอกว่ารุ่นเด็กหอรก เริ่มคุยกับคน 50-60 ก็พอแล้ว ยังไม่ต้องไปถึง 20-30 แล้วไม่รู้จักฟัง หรือฟังแล้วไม่ได้ยิน จะมีปัญหาแน่

คุณอานันท์ได้คุยกับผู้ใหญ่รุ่นเดียวกันเยอะ เราจะทำให้เขากล้าที่จะเปลี่ยนแปลงได้ไหม

อย่าเอาผมเป็นตัวอย่างนะ แต่ผมถือเป็นคนโชคดี ผมไม่มีปัญหากับใคร อย่างผม ผมก็รักพระเจ้าแผ่นดิน ผมก็รักพระบรมราชวงศ์ ผมก็ชื่อตรง ชื่อสัตย์ จงรักภักดี แต่ผมก็สามารถคุยกับคนที่เขาไม่ได้จงรักภักดีถึงขั้นนั้น ผมคุยได้ ยกเว้นอย่างเดียว ถ้าเกิดเขามีความคิดที่จะล้มล้าง ผมไม่คุย ผมไม่คบด้วย แต่คนที่บอกว่ามาตรา 112

จะแก้ อย่างนั้น คุยกันได้ ผมมีเพื่อนทุกสีทุกฝ่าย ผมมีเพื่อนทุกรุ่น ทั้งแก๊งเด็ก ผมเป็นคนที่ยกย่องผมชอบฟังคน ผมสนใจในวิถีคิดของคน ในหนังสือประวัติชีวิตผม ผมบอกว่าผมชอบคุยกับคนที่ความเห็นไม่ตรงกันมากกว่าที่เห็นตรงกัน

"คนเรายกย่องตัวเองเก่งที่สุด ฉลาดที่สุด หรือดีที่สุด เมื่อไรคุณหลงตัวเอง เมื่อนั้นก็ถึงหายนะ ฝ่ายหนุ่มสาวก็อย่าหลงตัวเอง ทางฝ่ายผู้มียอำนาจปัจจุบันก็อย่าหลงตัวเอง อย่าหลงตัวเองทั้งคู่"

คนรุ่นใหม่ ๆ ที่คุณอนันท์เคยสัมผัสอยู่บ้าง มีอะไรที่อยากแนะนำหรือเตือนเขาบ้างไหม

ไม่ ผมว่าเราทำอะไรเราอย่าไปเหมาโหล แต่ละคนไม่เหมือนกัน คนรุ่นใหม่ที่เป็นคุณก็คนหนึ่ง คนรุ่นใหม่รุ่นอื่นก็อีกคนหนึ่ง อาจจะมีคล้ายคลึงกัน แต่ความละเอียดอ่อนแตกต่างกัน

แต่มีความหวังใจไหมครับเวลาได้คุยกับคนรุ่นใหม่

มีความมั่นใจด้วย ผมเป็นคนมีความมั่นใจในคนรุ่นใหม่ ไม่ใช่เฉพาะของประเทศไทย ที่มั่นใจก็เพราะว่าคนพวกนี้เขากล้าเสี่ยง ในคำว่าเสี่ยงไม่ว่าจะไปเสี่ยงทางด้านการเมืองหรือเสี่ยงทางเรื่องธุรกิจ มันก็มีอันตรายอยู่เสมอ แต่ถ้าคุณไม่เสี่ยงบางอย่างคุณก็ไม่รู้ สิ่งหนึ่งที่ผมติดใจคือว่า คนเราถ้าเกิดบอกว่าย้อนนั้นก็ไม่ได้ทำเพราะกลัวอย่างนั้น อันนั้นก็ไม่ได้ทำเพราะห่วงอย่างนี้ ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องทำอะไรเลย แต่ถ้าเกิดก่อนที่เราจะทำอะไร เราต้องไตร่ตรองให้แน่นอนว่ามั่นใจข้อเท็จจริงถูกต้องไหม พื้นฐานความรู้ถูกต้องไหม ถูกตรรกะหรือเปล่า เหมาะสมกับเหตุการณ์เวลาหรือเปล่า หลังจากพิจารณาเหล่านี้เสร็จแล้ว แล้วบอกว่าจะทำ ก็ทำไปเลย ถามว่ามี Risk ไหม มี อาจจะล้มเหลว แต่คุณอย่าไปกลัวความล้มเหลวสิ ไม่มีความสำเร็จอันใดที่ทุกครั้งที่คุณทำต้องสำเร็จ 100%

คุณอำนาจก็เคยผิดพลาด เคยล้มเหลว

แน่นอน แต่ผิดพลาดโดยบริสุทธิ์นะ กับคำว่าผิดพลาดต้องระวังให้ตึะ ผิดพลาดในเรื่องของการตัดสินใจ อันนั้นทำได้ มันผิดกันได้ ไม่มีใครที่จะไม่ผิด นายแบงก์ นายธนาคาร นักธุรกิจ นักการเมืองก็ผิดได้ แต่ผิดแล้วเราก็ต้องเข้าใจ แล้วเราก็ต้องขอโทษ เพราะฉะนั้นอย่าไปกลัว ผมคิดว่าถ้าเกิดไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไรเลย จะเป็นปัญหามากกว่า

คุณอำนาจก็อยากเห็นประเทศไทยเปลี่ยนแปลงในรูปแบบไหน

ไม่ถึงกับระบอบ ผมว่าเปลี่ยนแปลงเรื่องวิธีคิดมากกว่า ผมไม่อยากจะพูดถึงว่าจะเปลี่ยนแปลงจากซ้ายไปขวา จากสังคมนิยมไปประชาธิปไตย หรือจากประชาธิปไตยไปเป็น... ไม่ใช่อย่างนั้น ผมไม่สนใจเรื่องพวกนั้น ผมสนใจบุคคล ผมสนใจวิธีคิดเขา ถ้าเกิดคุณเปลี่ยนวิธีคิดแล้ว มันจะเข้าใจอะไรอีกหลายอย่าง ยกตัวอย่างง่ายๆ สังคมไทย ถ้าเกิดเป็นสังคมโบราณจะมองว่าเด็กพวกนี้ไร้เดียงสา ไม่มีประสบการณ์ วิธีคิดนี้ต้องเปลี่ยนแล้ว เพราะเด็กสมัยนี้ที่ผมเจอมันทักษะเก่งทั้งนั้น ถ้าเกิดเมื่อ 60 ปีที่แล้วผมคงไม่อยากจะคุยกับคุณ แต่มารถึงวันนี้ วิธีคิดของผมก็คือว่า ผมต้องคุยกับพวกคุณ เพราะไม่อย่างนั้นผมไม่รู้อะไรเกิดขึ้นในโลกนี้บ้าง

คุณอำนาจก็ตัวเองก็ต้องเปลี่ยนตัวเอง

ผมเป็นคนโบราณใจ บางอย่างผมเปลี่ยนไม่ได้ ผมเป็นคนที่ไม่สนใจเรื่องวิทยาศาสตร์ ไม่สนใจเรื่องของประดิษฐ์ใหม่ๆ ธนาคารให้ไปใช้ Mobile Banking ทำไม่เป็นทั้งนั้น แต่ยิ่งเราทำอะไรไม่เป็น อะไรที่เราไม่รู้ว่าเป็นจุดอ่อนของเรา เรายิ่งต้องพยายามชวนเขาให้รู้เพิ่มเติม อาจจะไม่รู้เท่าที่ควรจะรู้ แต่การที่คุยกับคนรุ่นใหม่ที่เขาใช้ ซึ่งเดี๋ยวนี้เขาไม่เดินไปธนาคารแล้ว เขาใช้ Mobile Banking แต่มันไม่ใช่เรื่องนั้นเรื่องเดียว เพราะผมก็จำได้ว่าสมัยผมหนุ่มๆ ขึ้นมา ความคิดเห็นของผมก็ไม่ตรงกับผู้ใหญ่เท่าไร มันเป็นมาทุกยุค และสิ่งเหล่านี้คุณไปห้ามปรามไม่ได้ คุณไปขัดขวางไม่ได้ เหมือนอย่างน้ำไหลมาจากเขา คุณยับยั้งอย่างไรก็ได้ คุณสร้างเขื่อนเล็กๆ มันก็ห้ามไม่ได้ หรือไม่ก็เขื่อนพัง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผมว่าเราต้องพยายามศึกษา ต้องพยายามเรียนรู้ อย่าไปแบบ พุดอะไรขึ้นมา ผิด พุดอะไรขึ้นมา เหลวไหล ทำแบบนั้นไม่ได้

"ความไม่พอใจ ความอึดอัดใจ ความเบื่อหน่าย ความต้องการที่จะรู้ถึงมันมีมาก หลากอย่างคุณไปรื้อทิ้ง ถอนรากถอนโคนไม่ได้ มันถึงมีคำว่า revolution กับ evolution ถ้าวิวัฒนาการเข้าไปก็ทำให้มันเร็วขึ้นสิ ไม่ใช่เข้ามาล้างทำลายทุกสิ่งทุกอย่างหมด ต้องวิวัฒน์เร็วขึ้น เป็น fast track ไม่ใช่วิวัฒนาการที่ต้องคอยอีก 30 ปี แต่ทั้งหมดนี้คุณจะวิวัฒน์ได้หรือไม่ก็อยู่ที่วิธีคิด"

ความขัดแย้งระหว่างคนรุ่นใหม่หรือคนชั้นกลางที่เบื่อหน่ายที่อยากเห็นการเปลี่ยนแปลง กับคนรุ่นเก่าซึ่งกุมอำนาจไว้อยู่หรือมีผลประโยชน์อยู่ที่ไม่อยากเปลี่ยนแปลง มันมีตรงกลางไหม

มี ตั้งแต่ไหนแต่ไรผมพุดอยู่เสมอว่า ผมไม่เคยคิดว่าสหรัฐอเมริกา กับสหภาพโซเวียตจะรบกันนะ มีสงครามเย็นจริง สงครามเย็นที่น่าตื่นเต้น ที่น่ากลัว ผมก็พุดมา 40-50 ปีแล้วว่า วันหนึ่งมันก็จะเข้ามาหากัน เพราะฉะนั้นขณะนี้คำว่าประชาธิปไตยจริงๆ มันแทบไม่มีแล้ว คุณอย่าไปนึกว่าอเมริกานี้เป็นสถาบันประชาธิปไตยหรือยุโรป มันไม่มีแล้ว หรือสถาบันคอมมิวนิสต์ก็ไม่มีแล้ว เขาอาจจะเรียกชื่อเขาเป็น Democracy อย่างทางฝ่ายตะวันตกเขาบอกว่าฉันยังเป็น Democracy อยู่ ทางฝ่ายตะวันออกกลางบอกฉันยังเป็นคอมมิวนิสต์อยู่ เป็น Socialism อยู่ ชื่อฉันก็ Public of democratic ส่วนทางนี้ก็ Democrat เต็มที่ ไม่มีแล้ว

ประธานาธิบดีทรัมป์มีอำนาจมากกว่าคุณประยุทธ์อีกนะผมว่า คนไม่ค่อยรู้นะ ผมก็ไม่เคยรู้ว่าท่านประธานาธิบดีอเมริกามีอำนาจมากถึงขั้นนั้น

สามารถยกโทษให้ตัวเองได้ ขณะนี้หวั่นบ่อยากจะผ่อนโทษหรือยกโทษให้ใครไม่ต้องปรึกษาใครเลย แม้แต่ฝรั่งเศส เดียวนี้การปกครองประเทศเหล่านี้ก็ผ่านสภาน้อย
ทุกอย่างออกมาเป็นแบบมาตรา 44 หมดแล้ว เพราะฉะนั้นผมถึงรำคาญพวกฝรั่ง โห เมืองไทยอยู่ภายใต้ Dictatorship เขาบอกคุณเดินถนนคุณรู้สึกไหม จริง
มีการจำกัดสิทธิเสรีภาพบางอย่าง ซึ่งเราก็ไม่เห็นด้วย แต่มันไม่ใช่ Dictatorship อย่างที่เราเห็นในลาตินอเมริกา หรือในอะไร สมัย Pinochet ที่ชิลี ขนคนเป็นพันๆ
คนขึ้นเครื่องบินแล้วทิ้งลงทะเล หรือมีตำรวจจับจับคนหนีไปทำทารุณกรรม มันไม่ใช่อย่างนั้นแล้ว

เพราะฉะนั้นรุ่นเด็กหรือว่ารุ่นหนุ่มสาวก็ต้องระวังด้วยว่าจะพรวดพราดๆ เข้าไป จะไปเปลี่ยนทุกอย่างไม่ได้ คิดดูให้ดี คิดดูให้ละเอียด อะไรเปลี่ยนได้ก็เปลี่ยน
อะไรเปลี่ยนยังไม่ได้ก็อาจจะคอยเวลาไปหน่อย หรืออะไรที่รู้สึกว่าคุณคิดแล้วก็ต้องหยุด คนเราอย่านึกว่าตัวเองเก่งที่สุด ฉลาดที่สุด หรือดีที่สุด เมื่อไรคุณหลงตัวเอง
เมื่อนั้นก็ถึงหายนะ ถ้าอย่างนั้นทางฝ่ายหนุ่มสาวก็อย่าหลงตัวเอง ทางฝ่ายผู้มีอำนาจปัจจุบันก็อย่าหลงตัวเอง อย่าหลงตัวเองทั้งคู่

อย่างรุ่นผมเกิดไม่ทันยุคคุณอำนาจ แต่พอกลับไปอ่านประวัติศาสตร์ก็จะเห็นว่ารูปแบบจะคล้ายๆ กัน รสช. หรือ คสช. ขึ้นมาปฏิวัติ
แล้วก็เลือกคุณอำนาจขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรี ครั้นนี้ก็ถูกวิจารณ์ว่ามีการสืบทอดอำนาจ
คุณอำนาจนี้คิดว่ามีความแตกต่างหรือความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในด้านไหนบ้างครับ

มีครับมี แต่ก่อนจะพูดถึงจุดนี้ ผมจะพูดถึงอีกอย่างหนึ่งนะ พูดถึงระบอบประชาธิปไตย

อยากให้รำลึกถึงคำพูดของ วินสตัน เชอร์ชิล อดีตนายกรัฐมนตรี ซึ่งก็ไม่ใช่เป็นคนดี 100% นะ ก็ทำให้ความไม่ดีเยอะมากทีเดียวในสมัยนั้น
สมัยที่อังกฤษเป็นประเทศล่าอาณานิคม เขาไม่ได้บอกว่าประชาธิปไตยเป็นระบอบการปกครองที่ดีที่สุดนะ
เขาบอกประชาธิปไตยเป็นระบอบการปกครองที่เลวน้อยที่สุด

ผมว่ามันมีความหมายมากๆ ทำความเข้าใจให้ดี แสดงว่าจริงๆ แล้วระบอบนี้ก็มีสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาหรือสิ่งที่ไม่ดีเหมือนกัน แต่มันน้อยกว่าคนอื่น นี่คือข้อแรก
ส่วนอันที่ 2 คือ เขาบอกประชาธิปไตยต้องอยู่บนพื้นฐานของความอิสระในการคิด ไม่ว่าจะเป็นการพูด การเถียง แต่ขณะเดียวกันก็ต้องมีการเลือกตั้ง
เป็นกลไกที่จะพิสูจน์ถึงความต้องการของประชาชน การเลือกตั้งก็จะพิสูจน์ได้ว่าประชาชนส่วนใหญ่ต้องการอะไร ต้องการ นาย ก. หรือ นาย ข. ต้องการพรรค ก.
หรือพรรค ข. แต่การเลือกตั้งจะต้องอิสระและต้องยุติธรรม ถามว่าพอไหม ไม่พอ เราลืมไปสิ่งอย่างหนึ่ง ซึ่งมีการพูดกันในหนังสือต่างๆ มันไม่ใช่ Free and Fair
Elections เท่านั้น มันต้องอยู่บนพื้นฐานสิ่งที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า Inform Public คือสาธารณชนมีข้อมูลที่สมบูรณ์และถูกต้อง

ที่ผ่านมามีอธิบายได้อย่างไรว่าทำไมเวลาเลือกตั้งก็ชนะหมด เมื่อไปทั้งหลายก็แพ้หมด แล้วออกมาก็เป็นประธานาธิบดีโกหกวันละ 8 ครั้ง เป็นมา 2 ปีว่าโกหกมาเป็นหมื่นครั้งแล้ว และมีนิสัยทุกๆ อย่างที่เป็นที่น่ารังเกียจ แต่ก็ยังมีคน 30-40% ที่ยังชอบเขาอยู่ โดยเหตุผลต่างๆ ท่านพุทธทาสของเราท่านเคยพูดว่า “ประชาธิปไตยมันก็ดีนะ ยอมเสียคนข้างมาก แต่ถ้าเกิดคนข้างมากเลวละ” เพราะฉะนั้นมันไม่มีอะไรในโลกที่มัน absolute ที่มัน 100% มันไม่มี

เพราะฉะนั้นขณะนี้นั้นเป็นเรื่องของการเริ่มต้นต่อดัน ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็แล้วแต่ เสื่อมโทรมหมด หมดความไว้วางใจ หมดความเชื่อถือ ก็ถึงเกิดเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นมา ถ้ามองทางด้านคอมมิวนิสต์เป็นอย่างไร เหมือนกันเลย คอมมิวนิสต์ก็ไม่ได้อย่างที่คนคิด มีคำพูดหนึ่งภาษาอังกฤษเขาบอกว่า ทางประชาธิปไตยคุณเห็น Unequal distribution of wealth แต่ถ้าเป็นระบอบคอมมิวนิสต์คุณเห็น Equal distribution of poverty

อันแรก เห็นความไม่เท่าเทียมของความร่ำรวย อีกอัน เห็นความเท่าเทียมของความยากจน ตลกร้ายเหมือนกันนะครับ

ตลกร้ายมาก จริงไม่จริงอีกเรื่องหนึ่งนะ ความไม่พอใจ ความอึดอัดใจ ความเบื่อหน่าย ความต้องการที่จะรู้ทั้งหมดมันมีมาก หลากอย่างคุณไปรู้ทั้งหมดรอก่อนไหนไม่ได้ มันถึงมีคำว่า revolution กับ evolution ถ้าวิวัฒนาการเข้าไป ก็ทำให้มันเร็วขึ้นสิ ไม่ใช่เข้ามาล้างทำลายทุกสิ่งทุกอย่างหมด

คุณอำนาจมองว่าตอนนี้ประเทศไทยควรจะค่อยๆ วิวัฒนาการไปไม่ใช่ปฏิวัติเลยใช่ไหม

ต้องวิวัฒนาการเร็วขึ้น เป็น fast track ไม่ใช่วิวัฒนาการที่ต้องคอยอีก 30 ปี แต่ทั้งหมดนี้คุณจะวิวัฒนาการได้หรือไม่ก็อยู่ที่วิสัยทัศน์

(โปรดติดตามอ่าน ตอนต่อไป)

